

та "власт над емоциите и паметта на англоговорещите народи". Авторката обяснява как американският вариант на тази приказка за бяла жена, отвлечена от цигани, отразява големи промени в културната и как в баладата "става дума за взимане на решения и важноста да избираш по-скоро на основата на вътрешни нужди и ценности, отколкото на основата на материални нужди".

***

Тъй като сексизмът и расизмът са свързани и успоредни системи, аз насърчавах авторите да използват несексистки език. Все пак, окончателното решение беше тяхно. Сексисткият и мъжкоцентричен език в цитирания от писмени източници материал е оставен като в оригиналните текстове.

За по-сетнешно проучване в изследванията на ромите пращам читателите към библиографиите на статиите, включени тук, към моята книга *Цигани: Интеридисциплинарна аотирана библиография* и, разбира се, към Интернет.

Даян Тонг
Март 1998

Бележки

¹ Noam Chomsky, *Keeping the Rabble in Line: Interviews with David Barsmain* (Monroe, Maine: Common Courage Press, 1994), p. 58.

² Цит. по: David Leeming, *James Baldwin: A Biography* (New York: Knopf, 1994), p. 168.

³ Jill McLean Tazlor, Carol Gilligan, and Amy M. Sullivan, *Between Voice and Silence: Women and Girls, Race and Relationship* (Cambridge: Harvard University Press, 1995), p. 7.

⁴ Adrienne Rich, *Blood, Bread, and Poetry: Selected Prose 1979-1985* (New York: Norton, 1986), p. 162.

⁵ Kenneth Lee, letter to the editor *Nationalities Papers*, 25 August 1992.

⁶ bell hooks, *Art on My Mind: Visual Politics* (New York: The New Press, 1995), p. 60.